

JÓNÁS TAMÁS

Szertartás

van kapcsolat. szagos, nehéz. füledbe súg, szemedbe néz,
bőrödre fúj, a szádban ül. van kapcsolat kívül-belül.
belülről írom ezt a dalt, kit annyi múlt, csend, jel zavart,
üvegre támad a kavics, magamra törtem magam is,
és feltápaszkodtam, minek? hasamban szelíd delfinek.
fejemben sárkányok, puhák, és nyíltam-nyíltam még tovább.
szívemből minden kő kihullt, nyakamba bükk-gyökérke nyúlt,
gerincemen végigzuhant, és átfordult, ágyékba mart,
köldökben ült, vizet csiholt, jaj, most is itt ül és sikolt,
örömvivatarban szalad, és elszakad és megmarad,
és széttörik, és egybe áll, se fény, se föld, se gáz, se árny,
valami új, valami szép, jázminok óvják péniszét,
és szemet nyitott mákgubók között nevetve guggolok,
házak táncolnak, háztetőt cserélnek, mint kereskedők,
macska simítja dús hajam, az angyalomnak dolga van,
és oroszlánként engedem, hiány-hiénák semmiben,
csak mordulok, csak böngök, ím! ugyan levessé főz a kín,
és rossz királynő bár a láz....

érvénytelenek a mondataim.

Mosogatás közbenre

Ma is lezárom. Kinyitni újra.
Talán utolsó. Elég, ha volna.
Ma is megérint. Tapintom én is.
Kutyám, ha volna, ma is csaholna.
Feladtam éjjel. Aludtam álmat.
A reggel eljött, megint felállok.
Szerelmet izzad, lehűt, megéget.

Ha minden elhagy, maradjon ének.
Felejték ezt-azt, megőrzök azt-azt.
A testem illan, a lelkem azbeszt.

Lassú robbanás

Ebben a hajnalban már van egy robbanószerkezet.
Nem dühös, nem visít. Lassú, mint a hó hullása.
Illedelmesen pusztít: időt ad, hogyha elrohannál.
Ráér, mivel te nem érsz rá. És már úgysem menekülsz.
Óvatosan nyit a testeden sebeket, repeszei bekúsznak bőröd alá.
Ez a kifinomult robbanószerkezet nem tudja, hogy ki vagy.
Melegedet érzi, mozdulataid, el-elcsuklásaidat.
Tárgy. Tévedés lenne azt hinni, hogy szeret.
Nem csupán előkészíti pusztulásodat, ő a pusztulás.
Ha valaki látná, mire készül, és miket tesz veled,
hagyná, hogy bárhogyan, bármikor megmentsen.
Nincsenek céljai. Semlegesíthetné bárki.
Talán egyetlen kimódoltsága, hogy most robban,
ezekben a társtalan, kiszolgáltatott percekben.